

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Asan/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 5015201054
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5015201054.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: STK Martin, s.r.o., so sídlom Sučianska cesta 49, 036 08 Martin, IČO: 36 389 412, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Repáňom, advokátom so sídlom kancelárie M. R. Štefánika 25, 036 01 Martin, proti žalovanému: Okresnému úradu Žilina, odboru opravných prostriedkov, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 010 01 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP2-2015/024997/BUG z 11. septembra 2015 a o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/197/2015-62 z 13. septembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „správny súd“) napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP2-2015/024997/BUG z 11. septembra 2015, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Martin, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií (ďalej len „správny orgán prvého stupňa“) č. OU-MT-OCDPK-2015/001252-32 z 24. apríla 2015 (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa“), ktorým podľa § 107 ods. 6 zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 388/2013 Z. z. (ďalej len „zákon č. 725/2004 Z. z.“) uložil oprávnenej osobe kontroly originality STK Martin - žalobcovi, pokutu vo výške 2.000 eur za porušenie povinnosti podľa § 75 ods. 1 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z. pre nezabezpečenie, aby kontroly originality boli vykonávané v súlade so zákonom, so všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným na vykonanie tohto zákona a podľa metodík

schválených ministerstvom a podľa § 76 písm. d/ bod 2 zákona č. 725/2004 Z. z. pre umožnenie vykonávať kontrolu originality bez pristaveného vozidla, bez ustanovených kontrolných úkonov; chýbajúca fotodokumentácia z kontroly originality podľa všeobecne záväzného právneho predpisu na vykonanie tohto zákona a metodík schválených ministerstvom alebo fotodokumentácia, z ktorej nie je jasný a zreteľne viditeľný predmet fotografovania, alebo je predmet fotografovania neidentifikovateľný, sa považuje za neprítomnosť vozidla na pracovisku kontroly originality, a to tak, že fotodokumentácia opakovanej kontroly originality, kód protokolu odborného posudku o kontrole originality vozidla XXXX XXX XXXXX XXXXXX XXXXXX, č. Odborného posudku o kontrole originality S., uložená v automatizačnom informačnom systéme (ďalej len „AISKO“) s časom zaevidovania 24. septembra 2013 o 15 hod. 35 min. 10 sek. nebola vyhotovená podľa úkonu č. 501 a 502 Metodického pokynu Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR č. 53/2010, účinnom v čase vykonania kontrol originality (ďalej aj „metodický pokyn“).

2. Správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že nezistil dôvody, na ktoré je povinný prihliadnuť ex offio v zmysle § 195 S.s.p., preto súc viazaný žalobnými bodmi v zmysle § 134 ods. 1 S.s.p., pri absencii dôvodov uvedených v § 134 ods. 2 S.s.p., tieto v plnom rozsahu vyhodnotil ako nedôvodné. K jednotlivým žalobným bodom uviedol, že metodický pokyn priamo v Čl. 2 ods. 1 a ods. 3 ráta so situáciou, kedy sa práve opakovanou kontrolou originality odstráni administratívne chyby spôsobené technikmi kontroly originality, čo sa stalo aj v predmetnom prípade a čo medzi účastníkmi nebolo sporné, pričom podľa záznamov AISKO bola základná kontrola originality ukončená 13. septembra 2013 a opakovaná kontrola originality 24. septembra 2013, preto námietku žalobcu, že metodický pokyn má medzeru v tom, že neupravuje postup pracovníka kontroly originality, ak pracovník urobí chybu počas vypisovania protokolu, čo je možné hodnotiť ako nedostatok úpravy postupu pri kontrole, vyhodnotil ako nedôvodnú, keď údaje do systému boli vpísané priamo technikmi žalobcu a sú právne relevantné, teda nie je na mieste námietka, že metodický pokyn má medzeru, pretože nemá upravovať postup pracovníkov kontroly pri chybe počas vypisovania protokolu, naopak, na túto situáciu myslí Čl. 2 metodického pokynu a pri administratívnej chybe spôsobenej technikmi kontroly originality sa musí postupovať podľa tohto článku. Vo vzťahu k námietke, že v skutočnosti išlo len o jednu kontrolu originality, a to základnú, ktorá bola ukončená až 24. septembra 2013, počas ktorej bolo vozidlo stále na pracovisku, a ktorá súvisí s prvou námietkou, správny súd uviedol, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že v zápise údajov do Automatizovaného informačného systému kontroly originality bola spôsobená technikmi originality administratívna chyba, ktorú bolo potrebné odstrániť, ak však išlo o odstránenie administratívnej chyby, muselo ísť o opakovanú kontrolu originality v zmysle Čl. 2 Metodického pokynu, pričom to, že išlo o opakovanú kontrolu, vyplýva aj z toho, že boli vydané dva protokoly systému AISKO, z čoho vyplýva, že obe kontroly boli riadne ukončené: prvá kontrola originality s administratívnou chybou ako základná kontrola originality, z ktorej bol vyhotovený protokol s kódom XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX., so stavom: ukončená, s časom zaevidovania 13. septembra 2013 a bol z nej vydaný odborný posudok o kontrole originality vozidla, ktorého kód súhlasí s kódom protokolu uvedeným v protokole zo základnej kontroly originality z 13. septembra 2013, pričom výsledok odborného posudku znel, že vozidlo je spôsobilé na premávku v pozemných komunikáciách s výsledkom klasifikácie 1-1-0 a opakovaná kontrola originality s kódom protokolu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX bola evidovaná 24. septembra 2013 ako opakovaná do 30 dní so stavom ukončená, pričom z nej bol taktiež vydaný odborný posudok o kontrole originality vozidla s kódom, ktorý súhlasí s protokolom z opakovanej kontroly, výsledkom ktorého bolo, že vozidlo je dočasne spôsobilé na premávku v pozemných komunikáciách s klasifikáciou 2-1-1, z čoho vyplýva, že nešlo o jednu základnú kontrolu, ale naopak, že išlo o dve kontroly. K ďalším námietkam uvedeným v žalobe, správny súd uviedol, že tieto námietky neboli uplatnené v správnom konaní, a preto správne orgány sa nimi nemohli zaoberať, keďže neobsahujú dôvody, na ktoré musí súd prihliadnuť ex offio v zmysle § 195 S.s.p., napriek čomu na margo týchto námietok správny súd, hoci tieto z procesného hľadiska nemôžu privodiť žalobcovi úspech vo veci, t. j. zrušiť napadnuté rozhodnutie, uviedol, že pokiaľ bola opakovaná kontrola originality zahájená práve na odstránenie administratívnej chyby technikov, technici pokiaľ zistili túto administratívnu chybu, mali požiadať o súhlas, resp. žiadosť osoby uvedenej v Čl. 2 ods. 2 metodického pokynu, pričom ak tak neurobili, uvedené samotnú opakovanú

kontrolu nerobí neexistujúcou, čo však neznamená, že nemôže ísť o opakovanú kontrolu. V ďalších námietkach žalobca uvádzal, že v súvislosti s opakovanou kontrolou neboli predložené jednotlivé listiny, napr. predtlač objednávky na kontrolu originality, jej prílohy, a taktiež listiny pre riadne ukončenie kontroly, pričom táto námietka je nedôvodná, keďže všetky podklady, ktoré uvádza metodický pokyn v Čl. 4 písm. g/, sú formálne predpoklady na začatie alebo ukončenie opakovanej kontroly originality (objednávka, atď.), nie je ale stanovené, že tieto podklady sú hmotnoprávnou podmienkou na začatie opakovanej kontroly, a preto ju možno vykonať, ak aj nie sú tieto doklady kompletne, ak však možno odborne posúdiť relevantné otázky opakovanej kontroly. Pokiaľ technik samotné ukončenie kontroly originality zaznamenal do AISKO protokolu, táto kontrola je týmto ukončená. Žalobca ďalej namietal porušenie zásady zákazu trestania dvakrát za ten istý skutok (ne bis in idem). Správny súd vyžiadal rozhodnutia Okresného úradu Martin o uložení pokuty jednotlivým pracovníkom žalobcu, pričom zistil, že rozhodnutím zo 16. januára 2014 bola podľa § 107 ods. 2 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z. uložená technikovi kontroly originality Ing. A. L. pokuta vo výške 166 eur za porušenie povinnosti technika kontroly originality podľa § 78 ods. 10 písm. a/ zákona č. 725/2004 Z. z. a rozhodnutím z totožného dňa bola uložená pokuta podľa § 107 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona technikovi kontroly originality K. D., a to pokuta vo výške 166 eur za porušenie povinnosti technika kontroly originality stanovenej v § 78 ods. 10 písm. a/ citovaného zákona, pričom z odôvodnenia vyplýva, že v oboch prípadoch sa jednalo o realizáciu kontroly originality č. 1033 z 13. septembra 2013 ako základnej kontroly a kontroly originality č. 1076 z 24. septembra 2013 ako opakovanej kontroly originality, pričom však technici boli sankcionovaní za porušenie povinností podľa § 107 ods. 2 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z., a to konkrétne za porušenie povinnosti technika kontroly originality stanovenej v § 78 ods. 10 písm. a/ citovaného zákona. Žalobca bol naopak sankcionovaný za porušenie povinností podľa § 107 ods. 6 citovaného zákona, a to konkrétne stanovenej v § 75 ods. 1 písm. f/ a § 76 písm. d/ citovaného zákona. Každý subjekt (technici, žalobca) porušil inú povinnosť vyplývajúcu zo zákona a zároveň sa jednalo o rozdielne zodpovednostné subjekty, v rozhodnutiach o uložení pokuty technikom nebol ako zodpovednostný subjekt uvedený žalobca, a teda nedošlo k sankcionovaniu jedného subjektu za porušenie viacerých ustanovení zákona viacerými rozhodnutiami, keď každý zodpovednostný subjekt bol sankcionovaný len raz, a to za konkrétne porušenie právnych noriem. Zásada ne bis in idem teda nebola v danom prípade porušená, a táto námietka je v plnom rozsahu nedôvodná.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd a contrario k §§ 167 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 168 S.s.p., tak, že žalobcovi náhradu trov nepriznal, keď žalobca nemal v konaní úspech, a žalovanému náhradu trov nepriznal, keďže mu ju môže priznať len výnimočne, čo v danom prípade nebolo splnené.

4. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca z dôvodu § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnutý rozsudok zruší a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie, alternatívne tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

5. V kasačnej sťažnosti žalobca namietal, že správny súd pri rozhodovaní vo veci nesprávne vyložil zákon, v dôsledku čoho prijal nesprávny právny záver, keď vyhodnotil uskutočnenú kontrolu originality ako základnú a následne opakovanú, odvolávajúc sa na metodický pokyn, i keď sa jednalo o pokračovanie v danej kontrole. Pri dodržiavaní metodického pokynu sa opakovaná kontrola originality i v prípade vzniku administratívnych chýb spôsobených technikmi kontroly originality môže vykonať podľa článku 2 ods. 2, pričom subjekty, ktoré môžu opakovanú kontrolu podľa pokynu podnetovať a jej uskutočnenie spustiť sú jasne v metodickom pokyne vymedzené a správny súd na túto skutočnosť pri svojich záveroch neprihliadol. Metodický pokyn špecifikoval subjekty oprávnené na spustenie opakovanej kontroly originality a v znení textu iným, ako vymedzeným subjektom toto právo nedal, čo znamená, že aj rozhodnutie technika kontroly originality uskutočniť opakovanú kontrolu bez súhlasu oprávnených subjektov vymedzených v článku 2 ods. 2 metodického pokynu by bolo porušením tohto

pokynu, a teda z uváženia technika kontroly originality k uskutočneniu opakovanej kontroly nemohlo dôjsť. Zo skutkového stavu opísaného v rozhodnutiach sa dá teda vyvodiť záver nedostatku metodického pokynu a jeho vzájomného rozporu, keď jednotlivé články si navzájom odporujú ak v odseku 1 sa príkladmo uvádza kedy sa uskutočňuje opakovaná kontrola originality (administratívna chyba technika v zápise do AISKO) a v odseku 2 sú vymedzené subjekty, ktoré to môžu urobiť, medzi ktorými technik kontroly originality nie je. Sťažovateľ sa nestotožňuje s názorom súdu o tom, že z vykonaného dokazovania má jednoznačne vyplývať, že nemalo ísť o jednu základnú kontrolu, ale že išlo o dve kontroly, keď samotný postoj technikov, ako i sťažovateľa, bol realizovaný ako jedna kontrola, k tomuto boli realizované všetky kroky, ako i ponechanie vozidla v priestoroch STK, aby boli splnené podmienky skupiny 500. Postup pracovníkov pracoviska originality sťažovateľa bol správny, títo svojim postupom jednoznačne dali najavo vedomosť o metodickom postupe o ich povinnostiach, čo v konečnom dôsledku vyplýva z ich správania, keď neuskutočnili následné úkony odovzdania dokumentov o kontrole originality majiteľovi vozidla na podpis, ktorý je ukončením kontroly originality. Sťažovateľ ďalej uviedol, že zotráva na svojom tvrdení, že kontrola originality bola ukončená ako jedna kontrola originality a nestotožňuje sa so záverom, ktorý je zachytený v protokole č. 50/2013 a následne v napadnutom rozhodnutí súdu, kde tento protokol konštatoval porušenie § 75 ods. 1 písm. f/ a § 76 písm. d/ bod 2 zákona č. 725/2004 Z. z. a odôvodnenie súdu sa stotožnilo s rozhodnutiami správneho orgánu. Za účelom odstránenia spornej skutočnosti porušenia vyššie uvedených ustanovení zákona č. 725/2004 Z. z. sťažovateľ zopakoval žalobné body a chronológiu priebehu kontroly originality. Súčasne namietol, že v predmetnom prípade bola uložená duplicitná sankcia.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že trvá na svojom vyjadrení k žalobe zo 16. februára 2015, ktoré ku vyjadreniu vo fotokópii priložil a nad rámec uviedol, že sa s tvrdením sťažovateľa v kasačnej sťažnosti nestotožňuje, nakoľko v priebehu konania poukázal na nezrovnalosti v dvoch riadne ukončených kontrolách originality pri výkone kontroly originality vozidla zn. VOLKSWAGEN s obchodným názvom VW 11 s výrobným identifikačným číslom vozidla VIN:XXXXXXXX, EČ: A. a to kontrola originality evidovaná pod č. 1033 z 13. septembra 2013, ktorá bola zahájená 5. septembra 2013 a riadne ukončená 13. septembra 2013, ku ktorej bol vystavený odborný posudok č. S. a kontrola originality evidovaná pod č. 1076 z 24. septembra 2013, ktorá bola zahájená 23. septembra 2013 a riadne ukončená 24. septembra 2013, ku ktorej bol vystavený odborný posudok č. S., v kontexte čoho opätovne rozporoval tvrdenie sťažovateľa o jednej a tej istej kontrole, nakoľko v skutočnosti boli vyhotovené dva odborné posudky, každý s iným dátumom ukončenia kontroly, každý s iným číslom odborného posudku a s dvoma rôznymi hodnoteniami spôsobilosti (raz 1-1-0 a druhý raz 2-1-1). Žalovaný ďalej uviedol, že v rámci preverovania skutočnosť pri vyhodnotení námietok ku kontrolným zisteniam v priebehu hlavného štátneho odborného dozoru, poverená technická služba kontroly originality vozidiel ministerstvom, spoločnosť Iris Ident, s.r.o. uviedla, že „...neviduje a nie je si ani vedomá požiadaviek na opravu protokolu, ani komunikácie v tejto veci...“. Záverom vyjadrenia žalovaný uviedol, že argument sťažovateľa v podanej kasačnej sťažnosti, že kontrola originality bola ukončená ako jedna kontrola originality a že sa nestotožňuje so záverom, ktorý je zachytený v protokole č. 50/2013 a následne v napadnutom rozhodnutí, neobstojí, nakoľko z predložených materiálov vyplynulo, že technici kontroly originality v skutočnosti vykonali dve samostatné kontroly originality s dvoma rôznymi číslami kontroly a že pri opakovanej kontrole originality boli použité fotografie z I. základnej kontroly originality, pričom uvedeným konaním došlo k porušeniu vtedy platného metodického pokynu (v súčasnosti Metodický pokyn Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR č. 87/2013), na základe čoho mal za to, že správny orgán prvého stupňa vydal svoje rozhodnutie vychádzajúc z dostatočného množstva podkladov, najmä na základe dostupných listinných dôkazov a zistil skutočný stav veci, v dôsledku čoho nebolo v danom prípade potrebné uskutočniť ďalšie konanie v danej veci, a teda správne konanie a skutočný stav prejednávanej veci bol zistený bez ukrátenia sťažovateľa na jeho právach, na základe čoho navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

7. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.)

predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 25. októbra 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

8.1. Podľa § 75 ods. 1 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z. oprávnená osoba kontroly originality je povinná zabezpečiť, aby kontroly originality boli vykonávané v súlade s týmto zákonom, so všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným na vykonanie tohto zákona a podľa metodík schválených ministerstvom.

8.2. Podľa § 76 písm. d/ bod 2 zákona č. 725/2004 Z. z. vykonávanie kontrol originality bez pristaveného vozidla, bez ustanovených kontrolných úkonov; chýbajúca fotodokumentácia z kontroly originality podľa všeobecne záväzného právneho predpisu na vykonanie tohto zákona a metodík schválených ministerstvom alebo fotodokumentácia, z ktorej nie je jasne a zreteľne viditeľný predmet fotografovania alebo je predmet fotografovania neidentifikovateľný, sa považuje za neprítomnosť vozidla na pracovisku kontroly originality.

8.3. Podľa § 107 ods. 6 zákona č. 725/2004 Z. z. pokutu od 2 000 eur do 5 000 eur uloží obvodný úrad dopravy tomu, kto poruší povinnosť ustanovenú v § 40 ods. 1 alebo ods. 2, § 41, § 58 ods. 1 alebo ods. 2, § 59, § 75 ods. 1 alebo ods. 2, § 76, § 89 ods. 1 alebo ods. 2 alebo poruší podmienky určené v rozhodnutí o udelení oprávnenia na vykonávanie činnosti.

8.4. Podľa § 107 ods. 14 zákona č. 725/2004 Z. z. pri určení výšky pokuty podľa odsekov 6, 9 až 13 orgán štátneho odborného dozoru prihliada najmä na závažnosť, čas trvania a následky protiprávneho konania a na opakované porušenie povinností podľa tohto zákona.

8.5. Podľa Čl. 2 ods. 1 metodického pokynu sa kontrola originality opakovaná sa vykonáva v čiastočnom rozsahu kontroly originality základnej alebo kontroly originality skrátenej so zameraním na kontrolu odstránenia chýb zistených pri kontrole originality základnej a kontrole originality skrátenej, a to do 30 dní odo dňa vykonania pôvodnej kontroly. Chybami sa na účel tohto metodického pokynu okrem chýb, ktoré majú vplyv na výsledné hodnotenie podľa článku 13 „Spôsob vyhodnotenia KO“ rozumejú i administratívne chyby spôsobené technikmi kontroly originality (napr. chyba v zápise údajov do automatizovaného informačného systému kontroly originality).

8.6. Podľa Čl. 2 ods. 2 metodického pokynu sa kontrola originality opakovaná vykonáva na žiadosť vlastníka vozidla alebo držiteľa osvedčenia o evidencii alebo na základe rozhodnutia obvodného úradu dopravy.

8.7. Podľa Čl. 2 ods. 3 metodického pokynu nadväzuje kontrola originality opakovaná na predchádzajúcu kontrolu originality základnú alebo kontrolu originality skrátenú, pri ktorej sa kontroluje odstránenie chýb zistených alebo spôsobených pri týchto kontrolách. Vykonáva sa spravidla na tom istom pracovisku kontroly originality, ktoré vykonalo predchádzajúcu kontrolu originality základnú alebo kontrolu originality skrátenú. V prípade, že vlastníka vozidla alebo držiteľa osvedčenia o evidencii požiada o vykonanie opakovanej kontroly originality iné pracovisko kontroly originality než, ktoré vykonalo predchádzajúcu kontrolu originality, kontrola originality musí byť v takomto prípade vykonaná v plnom rozsahu kontroly originality základnej alebo kontroly originality skrátenej.

8.8. Podľa Čl. 2 ods. 5 metodického pokynu vykonávajú technici počas kontroly originality opakovanej okrem úkonov potrebných na opravu chýb aj úkony skupiny 500 podľa tohto metodického.

8.9. Podľa Čl. 19 metodického pokynu vykonávajú technici kontrolné úkony skupiny 500 kontroly originality opakovanej. Ďalej technici vykonávajú počas kontroly originality opakovanej len tie úkony skupiny 500 podľa metodického pokynu predchádzajúcej kontroly originality základnej alebo kontroly originality skrátenej, ktoré sú potrebné na opravu chýb tejto kontroly originality.

8.10. Podľa Čl. 20 metodického pokynu vyhotoví technik počas kontroly originality fotodokumentáciu vozidla podľa prílohy č. 6, ktorú uloží a archivuje v elektronickej forme tak, aby sa dala vyhľadať podľa čísla a dátumu kontroly originality. Zároveň ju načíta do AISKO podľa užívateľskej príručky AISKO. Uloženú fotodokumentáciu z kontroly originality je technik povinný zasielať poverenej technickej službe kontroly originality vozidiel v elektronickej forme v týždenných intervaloch.

8.11. Podľa Čl. 21 metodického pokynu počas nasledujúcich úkonov fyzickej kontroly, technik postupne vyplňuje údaje v kontrolnej listine a v protokole obhliadky. Fotodokumentáciu, ako aj všetky úkony fyzickej kontroly vozidla, vykonáva v priestore určenom pre vykonávanie kontroly originality. Všetky fotodokumentáciou zachytené dáta sa musia zhodovať s dátami zapísanými do sprievodných dokladov a do systému AISKO. Ak vykonaniu fotodokumentácie exteriéru vozidla bránia nedostatočné rozmery priestoru kontrolnej linky, prvé štyri snímky fotodokumentácie podľa prílohy č. 6 môže technik vyhotoviť v priestore pred vstupnou bránou kontrolnej linky pracoviska kontroly originality..

8.12. Podľa Čl. 13 ods. 5 metodického pokynu je výsledkom kontroly originality trojčiferné číslo, pričom prvé číslo vyjadruje stav identifikátorov vozidla podľa odseku 2, druhé číslo stav požadovaných dokladov podľa odseku 3 a tretie číslo stav údajov v evidencii vozidiel podľa osobitného predpisu podľa odseku 4.

8.13. Podľa Čl. 12 ods. 5 Metodického pokynu Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR č. 15/2010 (ďalej aj „metodický pokyn č. 15/2010“) na vykonávanie kontroly originality základnej na pracoviskách kontroly originality je výsledkom kontroly originality trojčiferné číslo, pričom prvé číslo vyjadruje stav identifikátorov vozidla podľa odseku 2, druhé číslo stav požadovaných dokladov podľa odseku 3 a tretie číslo stav údajov v evidencii vozidiel podľa osobitného predpisu podľa odseku 4.

9. Predmetnom kasačného konania bolo v rozsahu kasačných bodov preskúmať rozsudok správneho súdu, a teda posúdiť správnosť záveru žalovaného, že konaním žalobcu došlo k porušeniu povinnosti podľa § 75 ods. 1 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z. a podľa § 76 písm. d/ bod 2 zákona č. 725/2004 Z. z. a to v kontexte s námietkou žalobcu, že žalovaný (a správny súd) prijali nesprávny právny záver, keď vyhodnotili uskutočnenú kontrolu originality ako základnú a následne opakovanú odvolávajúc sa na metodický pokyn, i keď sa jednalo o pokračovanie v danej kontrole, teda kontrola originality bola vykonaná len jedna, na závere ktorom nemení nič ani tá skutočnosť, že z výstupu z kontroly boli vystavené dva odborné posudky (č. S. a č. S.).

10. Kasačný súd v prvom rade konštatuje, že v teórii správneho práva hmotného prevažuje vymedzenie, podľa ktorého, správnym deliktom je protiprávne konanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorého znaky ustanovuje zákon a za ktoré ukladá správny orgán sankciu ustanovenú normou správneho práva. Z uvedenej definície sa odvodzujú všeobecné pojmové znaky medzi ktoré okrem iného patrí aj sankcia (sankcionovateľnosť). To znamená, že právo spája s každým správnym deliktom konkrétnu sankciu (trest). Aj keď hlavným poslaním verejnej správy nie je trestať, čo súvisí so zásadou subsidiarity správneho trestu, že správny trest má miesto len tam, kde nepostačujú iné nástroje a prostriedky dovolené právom, zákony v niektorých prípadoch limitujú úvahu správneho orgánu o výške pokuty ustanovením jej dolnej hranice. Ustanovenie dolnej hranice trestnej sadzby - pokuty súčasne vylučuje využitie inštitútu upustenia od potrestania (viď. napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/35/2016 z 26. apríla 2018).

11. V prejednávanej právnej veci správny orgán prvého stupňa, po tom čo identifikoval konanie žalobcu, ktorý nezabezpečil, aby kontroly originality boli vykonávané v súlade so zákonom, so všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným na vykonanie tohto zákona a podľa metodík schválených ministerstvom a umožnil vykonávať kontrolu originality bez pristaveného vozidla a bez ustanovených kontrolných úkonov, čím došlo k porušeniu ust. § 75 ods. 1 písm. f/ a § 76 písm. d/ bod 2 zákona č. 725/2004 Z. z., mu postupom podľa § 107 ods. 6, ods. 14 zákona č. 725/2004 Z. z. uložil pokutu vo výške 2.000 eur na dolnej hranici zákonom stanovenej sankcie, preto sa javí, že rozhodnutie ako aj postup správneho orgánu prvého stupňa, s ktorým sa následne v žalobou napadnutom rozhodnutí v celom rozsahu stotožnil žalovaný, boli v súlade so zákonom. Úlohou kasačného súdu teda bolo túto skutočnosť preskúmať.

12. Zodpovednosť za správny delikt je konštruovaná ako objektívna, teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nespĺnenie povinnosti (takzvané liberačné dôvody) nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Mohli by byť brané do úvahy správnym orgánom len v prípade určovania výšky, prípadne druhu ukladanej sankcie (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/37/2012 z 22. augusta 2013, zverejnený v zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod č. R 69/2014).

13. Kasačný súd, po preskúmaní kasačnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia, ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovaného, sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi žalovaného, s ktorými sa stotožnil aj správny súd v kasačnou sťažnosťou napadnutom rozhodnutí. Žalobca kontrolu originality číslo 1033 zahájil 5. septembra 2013 a túto ukončil 13. septembra 2013. Kontrola bola zaevidovaná 13. septembra 2013 o 8:29:15 hod. a bol z nej vyhotovený odborný posudok s klasifikáciou 1.1.0, čím bola kontrola ukončená (Čl. 12 ods. 5 Metodického pokynu č. 15/2010). Následne zahájil žalobca 23. septembra 2013 opakovanú kontrolu originality (do 30 dní) č. 1076 a túto ukončil 24. septembra 2013. Kontrola bola zaevidovaná 24. septembra 2013 o 15:35:10 hod. a bol z nej vyhotovený odborný posudok s klasifikáciou 2.1.1, čím bola kontrola ukončená (Čl. 13 ods. 5 metodického pokynu). Z uvedeného je zrejmé, že kontroly prebehli dve a to základná - č. 1033 a opakovaná (do 30 dní) - č. 1076. Nie je preto obrana žalobcu dôvodná, keď tento tvrdí, že zahájená kontrola 23. septembra 2013 sústavne prebiehala až do 24. septembra 2013, kedy bola po odstránení nedostatkov spôsobených technikom ukončená.

14. Na základe dôkladne zisteného skutkového stavu je zrejmé, že žalobca si bol svojho omylu vedomý a tento sa snažil zhojiť, ako aj nie je dôvod pochybovať o tom, že žalobca oslovil prevádzkovateľa systému za účelom opravy nesprávne zaevidovaných údajov, preto nie je dôvod pochybovať o dobromyselnom postupe žalobcu, ktorý však nebol správny. Žalobca poukazuje na to, že metodický pokyn neumožňuje technikovi kontroly originality začať kontrolu z vlastného podnetu (Čl. 2 ods. 2 metodického pokynu), s čím nemožno nesúhlasiť, avšak v predmetnej veci, napriek uvedenému, technik žalobcu takúto kontrolu contra metodický pokyn začal. Skutočnosť, že kontrola bola začatá v rozpore s Čl. 2 ods. 2 metodického pokynu však nelegitimuje následné porušovanie metodického pokynu v ďalších krokoch. Nie je pravdou, ako tvrdí žalobca, že metodický pokyn obsahuje nedostatok a je vzájomne rozporný, keď jednotlivé články si majú navzájom odporovať (v odseku 1 sa príkladmo uvádza kedy sa uskutočňuje opakovaná kontrola originality (administratívna chyba technika v zápise do AISKO) a v odseku 2 sú vymedzené subjekty, ktoré to môžu urobiť, medzi ktorými technik kontroly originality nie je), nakoľko technik súc si vedomý svojej chyby mohol podnetovať a takto na Obvodnom úrade iniciovať konanie, ktorého výsledkom by bolo rozhodnutie o opakovanej kontrole originality. Technici žalobcu sú osoby odborne znalé, ktoré sú špeciálne školené na výkon kontroly originality, ktoré sú povinné riadiť sa zákonom č. 725/2004 Z. z., súvisiacimi predpismi a metodickými predpismi.

15. Účelom zákona č. 725/2004 Z. z. je komplexne riešiť problematiku podmienok prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách v súlade s príslušnými smernicami Európskeho spoločenstva, ktorého vykonávanie v praxi má mať dopad na zvýšenie bezpečnosti premávky na pozemných komunikáciách, ochrany životného prostredia a rovnosti hospodárskej súťaže a s cieľom, aby sa vozidlá používali, len ak sú udržiavané na požadovanom stupni technickej spôsobilosti pre premávku na pozemných komunikáciách. Zároveň má slúžiť ako prevencia kriminality, pričom kriminalita týkajúca sa motorových vozidiel patrí medzi najrozsiahlejšie a organizované. Kontrola originality slúži na zabránenie dovozu či ďalšieho predaja kradnutých áut, ako aj neoprávnenej manipulácii s vozidlami, ktorou dochádza k neoprávneným zásahom nielen do identity vozidla, ale často aj do konštrukcie vozidla, čím vznikajú vozidlá, ktoré sú nielen nespôsobilé na premávku z pohľadu neoprávnených zmien, ale aj nebezpečné z pohľadu konštrukčných zmien. Vzhľadom na vysoký spoločenský záujem na riadnom výkone verejnej moci v oblasti kontroly vozidiel, je potom legitímny vysoký dôraz, ktorý je na pracoviská kontroly originality (na ktoré je výkon verejnej moci nepriamo prenesený) kladený.

16. Žalobca postupoval v rozpore s metodickým pokynom, keď opakovaná kontrola č. 1076 nebola vyhotovená podľa úkonu č. 501 (Čl. 20 metodického pokynu) a č. 502 (Čl. 21 metodického pokynu), nakoľko technik nevyhotovil fotodokumentáciu vozidla, túto prevzal z kontroly č. 1033. Chýbajúca fotodokumentácia z kontroly originality podľa Čl. 20 a Čl. 21 metodického pokynu sa považuje za neprítomnosť vozidla na pracovisku kontroly originality (§ 76 písm. d/ bod 2 zákona č. 725/2004 Z. z.). Uvedeným postupom teda technik porušil ust. § 75 ods. 1 písm. f/ a § 76 písm. d/ bod 2 zákona č. 725/2004 Z. z., ktoré ustanovujú povinnosti nevyhnutne súvisiace s výkonom kontrol originality, ktoré musí oprávnená osoba kontroly originality zabezpečiť po celú dobu výkonu kontrol originality vozidiel, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 107 ods. 6 zákona č. 725/2004 Z. z..

17. Spáchanie správneho deliktu žalobcom bolo preukázané a uložená sankcia sa javí ako opodstatnená a riadne zdôvodnená, keď pri určovaní výšky pokuty správny orgán prihliadol na bezúhonnosť žalobcu. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd nezistil dôvod na sankčnú moderáciu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, nebolo potrebné zaoberať sa potrebou predloženia veci Ústavnému súdu Slovenskej republiky na vyslovenie nesúladu spodnej hranice trestnej sadzby s Ústavou (podporne nález Ústavného súdu Českej republiky č. k. Pl. ÚS 52/13 z 9. septembra 2014).

18. Vo vzťahu k námietke žalobcu, ktorý sa nestotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku v bodoch 18 a 19, kedy správny súd vyhodnotil námietky žalobcu ako irelevantné, hoci na ne mal z úradnej povinnosti prihliadať, podľa ktorého nemôže dôjsť k tomu, že pre porušenie vytykaných povinností dôjde k duplicitnej sankcii, ak sa pripustí, že uvedené postupy uskutoční ten istý subjekt, kasačný súd zhodne so správnym súdom uvádza, že rozhodnutím Okresného úradu Martin, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-MT-OCDPK-2014/00021-6 zo 16. januára 2014 bola podľa § 107 ods. 2 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z. uložená technikovi kontroly originality Ing. A. L. pokuta vo výške 166 eur za porušenie povinnosti technika kontroly originality podľa § 78 ods. 10 písm. a/ zákona č. 725/2004 Z. z. a rozhodnutím Okresného úradu Martin, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-MT-OCDPK-2014/00020-6 zo 16. januára 2014 bola uložená pokuta podľa § 107 ods. 2 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z. technikovi kontroly originality K. D., a to pokuta vo výške 166 eur za porušenie povinnosti technika kontroly originality stanovenej v § 78 ods. 10 písm. a/ zákona č. 725/2004 Z. z., pričom z totožného odôvodnenia rozhodnutí vyplýva, že v oboch prípadoch sa jednalo o realizáciu kontroly originality č. 1033 z 13. septembra 2013 ako základnej kontroly a kontroly originality č. 1076 z 24. septembra 2013 ako opakovanej kontroly originality, kedy boli technici sankcionovaní za porušenie povinností podľa § 107 ods. 2 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z., a to konkrétne za porušenie povinnosti technika kontroly originality stanovenej v § 78 ods. 10 písm. a/ zákona č. 725/2004 Z. z., zatiaľ čo žalobca bol naopak sankcionovaný za porušenie povinnosti podľa § 107 ods. 6 zákona č. 725/2004 Z. z., a to konkrétne stanovenej v § 75 ods. 1 písm. f/ a § 76 písm. d/ zákona č. 725/2004 Z. z., teda

každý subjekt (technici, žalobca) porušil inú povinnosť vyplývajúcu zo zákona a zároveň sa jednalo o rozdielne zodpovednostné subjekty. Zásada ne bis in idem teda nebola v danom prípade porušená, a táto námietka je v plnom rozsahu nedôvodná.

19. Žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia správneho súdu, preto kasačný súd postupom podľa § 461 S.s.p. kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

20. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 S.s.p., tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu konania, pretože žalobca nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p..

21. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.